ପୋଦାର ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ସ (ପି) ଲିମିଟେଡ୍

ବନାମ

ଏହାର ଶ୍ରମଜୀବୀ

(ପି. ବି. ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡ଼କର ଏବଂ କେ. ସି. ଦାସ ଗୁପ୍ତା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ)

ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ - ଅଧିଲାଭ - ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ୍ୟାୟପୀଠ ସୂତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ ବିୟୋଗ - କେଉଁ ନୀତିକୁ ଅନୁସରଣ କରାଯିବ - ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ, 1947 (14/1947)

1959 ବର୍ଷ ପାଇଁ ଶ୍ରମଜୀବି (ଉତ୍ତରଦାତା) ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଅଧିଲାଭ ଦାବିକୁ ନେଇ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଏହାର ଶ୍ରମଜୀବି ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଉପୁଜିଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ମହଙ୍ଗା ଭତ୍ତା ସମେତ ତିନି ମାସର ଦରମା ସମତୂଲ୍ୟ ଅଧିଲାଭ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି । ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ୍ୟାୟପୀଠ ସୂତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀ ବିୟୋଗ ଦାବି କରିଥିଲେ । କମ୍ପାନୀର ଜଣେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଥିବା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କେ. ଆର. ପୋଦାରଙ୍କ ପାଇଁ ଆନୁମାନିକ ପାରିଶ୍ରମିକ ଆକାରରେ 60,000 ଟଙ୍କା ହ୍ରାସ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ ଦାବି କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, କେ. ଆର. ପୋଦାର ତାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ ଏବଂ ପରିଚାଳନା ପାଇଁ ସମର୍ପଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ତେଣୁ, ମାସିକ 5,000 ଟଙ୍କା ପାରିଶ୍ରମିକ ନେବା ପାଇଁ ହକଦାର ଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଥଇଥାନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଦାବି କରିଥିଲେ । ଏହି ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଆଧାର କରି, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଅଧା ମାସର ମୌଳିକ ବେତନର ଅଧିଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲ୍ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଭତ୍ତା ଏବଂ ନିର୍ଘଣ୍ଟଠୁ ଅଧିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନଥିଲା । ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହିଁ ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ଅଦାଲତକୁ ଆସିଛନ୍ତି ।

ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଥିଲା ଯେ: (i) ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ, ବ୍ୟାପାର ପରି, ବ୍ୟାପାରର ତଦାରଖ ଓ ପରିଚାଳନା କରିବାରେ ଯଦି ଜଣେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ନିଜର ସମୟ ବିତାଇଥାନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ପାରିଶ୍ରମିକ ନେବାକୁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଶ୍ରୀ ପୋଦାର ପ୍ରକୃତରେ କୌଣସି ପାରିଶ୍ରମିକ ନେଇନଥିଲେ । ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ୍ୟାୟପୀଠ ସୂତ୍ରର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ନିଃସନ୍ଦେହରେ କିଛି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆନୁମାନିକ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିକଳ୍ପିତ ଏବଂ ପ୍ରାୟ କାଳ୍ପନିକ ଆଧାରରେ ଆଗୁଆ ଦେୟ ଦାବି ଉପସ୍ଥାପନା କରି ଏହାକୁ ଅଧିକ ଆନୁମାନିକ କରିବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କୁ ଅନୁମୋଦନ ଦିଆଯାଇନାହିଁ । ଏହି ଆଧାର ଯେ ଶ୍ରୀ ପୋଦାରଙ୍କୁ ନିୟମିତ ଭାବେ

1963

ପୋଦାର ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ସ (ପି) ଲିମିଟେଡ୍

ବନାମ

ଏହାର ଶ୍ରମଜୀବୀ

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡ଼କର

ପାରିଶ୍ରମିକ ଦିଆଯାଉନଥିଲା ଏବଂ ହିସାବ ବହିରେ ଏହା ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ଦର୍ଶାଯାଇ ନଥିଲା, ଦର୍ଶାଇ ଶ୍ରୀ ପୋଦାରଙ୍କ ଆନୁମାନିକ ପାରିଶ୍ରମିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ବିଯୋଗ ଦାବିକୁ ଅନୁମତି ଦେବାପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଯଥାର୍ଥ ମନେ କରିନଥିଲେ ।

ଗୁଜରାଟ ଯାନ୍ତ୍ରିକ କମ୍ପାନୀ ବନାମ *ଅହମ୍ମଦାବାଦ ବିବିଧ ଶିଳ୍ପ ଶ୍ରମିକ ସଂଘ,* (1961) II L.L.J. 660 ଏବଂ *କୋଡାନେରୀ ଶିଳ୍ପାଞ୍ଚଳ* ବନାମ *ଏହାର ଶ୍ରମଜୀବି,* (1960) I L.L.J. 273 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଛି ।

(ii) ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବୈଧାନିକ ସ୍ଥିତି ନୁହେଁ ଯେ ଏକ ବ୍ୟବହୃତ ଯନ୍ତ୍ରପାତିକୁ କେବଳ ବ୍ୟବହୃତ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଦ୍ୱାରା ପୁନଃ ସ୍ଥାପନ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ପୁନଃ ସ୍ଥାପନ ଦାବି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ନିଷ୍କର୍ଷ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣର ମୂଲ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ଉପରେ ଆଧାରିତ ଅଟେ ଏବଂ ଅଭିଲେଖାରେ ଉପଲବ୍ଧ ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତ ମିଲ ମାଲିକ ସଂଘ ବନାମ *କୋଏମ୍ବାଟୁର ଜିଲ୍ଲା ବୟନ ଶ୍ରମିକ ସଂଘ,* (1962) I L.L.J. 223, ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଛି ।

(iii) ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତ ମିଲ ମାଲିକ ସଂଘ ମାମଲାରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା କାମଚଳା ଆଧାରକୁ ଏହି ଅଦାଲତ ଅନୁମୋଦନ କରିଛନ୍ତି କିମ୍ବା ଏହାକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଭାବିବା ଭୁଲ ହେବ ।

(iv) ଯଦି ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ନିଜର ପୁନଃ ସ୍ଥାପନ ଦାବିକୁ ଯଥାର୍ଥ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ ନକରନ୍ତି ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଉପସ୍ଥାପିତ ପ୍ରମାଣକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ପାଇଁ ଅଭିରୁଚି ରଖନ୍ତି, ତେବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିକଳ୍ପିତ ଏବଂ କାଳ୍ପନିକ କାମଚଳା ଆଧାରରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କିଛି ପୁନଃ ସ୍ଥାପନର ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ଉଚିତ୍ ବୋଲି ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବା ଯୁକ୍ତିହୀନ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ପୁନଃ ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

(v) ଏହି ଅଦାଲତ ନିରନ୍ତର ଭାବେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦେଇଆସିଛନ୍ତି ଯେ, ଅଧିଲାଭ ଗଣନାରେ ଆୟ କର ସହିତ ସମ୍ପତ୍ତି କର ଛାଡ କରିବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ହକଦାର ଅଟନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନର

ମାମଲାରେ, ଆଦାୟ କିମ୍ବା ଦେୟ ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ଟିକସର ପରିମାଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ତଥ୍ୟ ନାହିଁ, ଏବଂ ତେଣୁ, ସେହି ଆଧାରରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କୌଣସି ରିହାତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 496/1963 ।

ବିଚାରର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ (IT) ସଂଖ୍ୟା 43/1961 ରେ ଶିଳ୍ପ ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲ, ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର ଅଗଷ୍ଟ 26, 1961 ର ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟରୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ *ଭାରତର ଅତିରିକ୍ତ ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲ ଏସ୍. ଭି. ଗୁପ୍ତେ* ଏବଂ *ଆଇ. ଏନ୍. ଶ୍ରଫ* ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ *କେ. ଆର. ଚୌଧୁରୀ* ।

ଡିସେମ୍ବର 19, 1963 - ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :-

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡ଼କରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା :- ଆବେଦନକାରୀ, ପୋଦାର ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ସ (ପି) ଲିମିଟେଡ ଏବଂ ଏହାର ଶ୍ରମଜୀବି ତଥା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦରୁ ଏହି ଆବେଦନ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି ଏବଂ ଏଥିରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଷ 1959 ର ଅଧିଲାଭ ଦାବିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଦାବି କରିଛନ୍ତି ଯେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବର୍ଷ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମହଙ୍ଗା ଭତ୍ତା ସମେତ ତିନି ମାସର ଦରମା ସହିତ ସମତୁଲ୍ୟ ଅଧିଲାଭ ମିଳିବା ଉଚିତ୍ । ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ପରେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ପ୍ରମାଣକୁ ବିଚାର କରିବା ପରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଉକ୍ତ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଅଧା ମାସର ମୌଳିକ ଦରମାକୁ ବାଦ୍ ଦେଇ ନିର୍ଘଣ୍ଟଠୁ ଅଧିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଭତ୍ତା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ମୌଳିକ ଦରମା ହାରରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଅଧିଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ବୋଲି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ଅଦାଲତକୁ ଆସିଛନ୍ତି ।

ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ଘରୋଇ କମ୍ପାନୀ ଅଟେ ଏବଂ ବମ୍ବେର ଫୋର୍ଟସ୍ଥିତ ପାର୍ସି ବଜାର ଷ୍ଟ୍ରିଟ୍, ପୋଦାର ଚାମ୍ବରରେ ଏହାର ପଞ୍ଜୀକୃତ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଅବସ୍ଥିତ । ସୁପାରୀ ବାଗ ମାର୍ଗରେ ଏହାର ଏକ କାରଖାନା ରହିଛି ଯେଉଁଠାରେ ଏହା ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ଉତ୍ପାଦ ତିଆରି କରିଥାଏ । ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲା ଏହା ଥିଲା ଯେ ଯଦି ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ୍ୟାୟପୀଠ ସୂତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ

1963
ପୋଦାର ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ସ (ପି) ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଏହାର ଶ୍ରମଜୀବୀ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡ଼କର

ସଠିକ ହିସାବ କରାଯାଇଛି, ତେବେ ଏହା ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ କୌଣସି ଉପଲବ୍ଧ ବଳକା ନାହିଁ ଯେଉଁଥିରୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଅଧିଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଯେ ସୂତ୍ରର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଏକ ଯଥେଷ୍ଟ ଉପଲବ୍ଧ ଉଦବୃତ୍ତାଂଶ ଦର୍ଶାଇବ ଯେଉଁଥିରୁ ଅଧିଲାଭ ଭାବେ ତିନି ମାସର ବେତନକୁ ସହଜରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ । ଯଥାରୀତି, ପୂର୍ବ ଦେୟକୁ ନେଇ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ କେନ୍ଦ୍ରିତ ଥିଲା, ଯାହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦାବି ଅନୁଯାୟୀ ମୋଟ୍ ଲାଭରୁ କଟାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦର ଏକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏହା ଥିଲା ଯେ, ଆଗୁଆ ଦେୟ ଭାବରେ କାଟିବାକୁ ପଡୁଥିବା ମୂଲ୍ୟହ୍ରାସ, ବୈଧାନିକ ମୂଲ୍ୟହ୍ରାସ କିମ୍ବା ଆନୁମାନିକ ସାଧାରଣ ମୂଲ୍ୟହ୍ରାସ ଅଟେ କି । 2. 70 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ଲାଭ ଆକଳନ କରାଯାଇଥିଲା । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ବିକଳ୍ପ ଗଣନା କରିଥିଲେ, ଗୋଟିଏ ଏହି ଆଧାରରେ ଯେ କେବଳ ବୈଧାନିକ ମୂଲ୍ୟହ୍ରାସକୁ କଟାଯିବା ଉଚିତ୍, ଅନ୍ୟଟି ଏହି ଆଧାରରେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦାବି ଅନୁଯାୟୀ ଆନୁମାନିକ ସାଧାରଣ ମୂଲ୍ୟହ୍ରାସକୁ କାଟିଦେବା ଉଚିତ୍ । ପ୍ରଥମ ଗଣନାରେ ଉପଲବ୍ଧ ବଳକା ପରିମାଣ 0.44 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଥିଲା । ବିକଳ୍ପ ଗଣନାରେ, ଏହା 0.33 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଥିଲା । ଏହି ଆବେଦନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆମେ ବିକଳ୍ପ ଗଣନାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବୁ, ଯାହା ଆନୁମାନିକ ସାଧାରଣ ମୂଲ୍ୟହ୍ରାସକୁ ବାଦ୍ ଦେବା ଆଧାରରେ କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ଗଣନାରେ ଦୁଇଟି ତ୍ରୁଟି ରହିଛି ବୋଲି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଦ୍ୱାନ ଅତିରିକ୍ତ ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି । ଆନୁମାନିକ ସାଧାରଣ ମୂଲ୍ୟହ୍ରାସର ପରିମାଣ ଯାହା 0.78 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବୋଲି ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ତାହା 0.73 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ହେବା ଉଚିତ୍ । ସେହିପରି, ଆୟକର ପରିମାଣ ଯାହା 0.96 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବୋଲି ଦର୍ଶାଯାଇଛି ତାହା 0.95 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ହେବା ଉଚିତ୍ । ତେଣୁ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ଏହି ହିସାବ କରିବା ସମୟରେ ପ୍ରାୟ 6,000 ଟଙ୍କାର ଦୁଇଟି ତ୍ରୁଟି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଉପଲବ୍ଧ ଉଦବୃତ୍ତାଂଶ ପରିମାଣ 0.39 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ହେବ; ଯାହା ମାମଲାର ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଅଟେ ଯାହାକୁ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ଆବେଦନର ପରିଚାଳନା ସମୟରେ ଧ୍ୟାନ ରଖିବାକୁ ହେବ ।

ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଦ୍ୱାନ ଅତିରିକ୍ତ ସଲିସିଟର୍-ଜେନେରାଲ୍ ଯେଉଁ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ତାହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କମ୍ପାନୀର ଜଣେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଥିବା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କେ. ଆର. ପୋଦାରଙ୍କ ପାଇଁ ପୂର୍ବ ଦେୟ ଭାବେ 60,000 ଟଙ୍କାକୁ ଆନୁମାନିକ ପାରିଶ୍ରମିକ

ଆକାରରେ ବିଯୋଗ ପାଇଁ କରାଯାଇଥିବା ଦାବି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅଟେ । ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ଦେଖିସାରିଛୁ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ଘରୋଇ ଲିମିଟେଡ୍ କମ୍ପାନୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରମୁଖ ଚାରିଜଣ ଅଂଶୀଦାର ପୋଦାର ପରିବାରର ସଦସ୍ୟ ଅଟନ୍ତି; ସେମାନେ ହେଲେ: ଆର୍. ଏ. ପୋଦାର, ଜି. ଆର୍. ପୋଦାର, କେ. ଆର୍. ପୋଦାର ଏବଂ ବି. ଜେ. ପୋଦାର; ପଞ୍ଚମ ଅଂଶୀଦାର ହେଉଛନ୍ତି M/S. ପୋଦାର ଟ୍ରେଡିଂ କମ୍ପାନୀ ପ୍ରାଇଭେଟ୍ ଲିମିଟେଡ୍, ଜୟ ଏଜେଣ୍ଟସ୍ ପ୍ରାଇଭେଟ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ଷଷ୍ଠ ଅଟନ୍ତି, ନ୍ୟାସନାଲ ଟ୍ରେଡର୍ସ ପ୍ରାଇଭେଟ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ସପ୍ତମ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଅଷ୍ଟମ ହେଉଛନ୍ତି ରତିଲାଲ ବି. ଦେଶାଇ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, କେ. ଆର. ପୋଦାର ତାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ ଏବଂ ପରିଚାଳନା ପାଇଁ ସମର୍ପିତ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ତେଣୁ, ମାସିକ 5,000 ଟଙ୍କା ହାରରେ ପାରିଶ୍ରମିକ ନେବା ପାଇଁ ହକଦାର ଥିଲେ । ଏହି ଦାବିକୁ ସମର୍ଥନ କରି ସମ୍ପୃକ୍ତଙ୍କର ପରିଚାଳକ, ଶ୍ରୀ ଗୁପ୍ତା ଏକ ଶପଥ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ନିଜକୁ ଜେରା ପାଇଁ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ଶ୍ରୀ ପୋଦାର ସକାଳ 9ରୁ ଅପରାହ୍ନ 1 ଏବଂ ଅପରାହ୍ନ 2-30 ରୁ 6-30 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାରଖାନାରେ କାମ କରନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଜେରା ବେଳେ ଏହା ଜଣାପଡିଥିଲା ଯେ ଯେତେବେଳେ ପୂର୍ବତନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କୁ ମାସିକ 1000 ଟଙ୍କା ପାରିଶ୍ରମିକ ଦିଆଯାଉଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଏହା ବିପକ୍ଷରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ମଣ୍ଡଳୀ ଏକ ସଂକଳ୍ପ ପାରିତ କରିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀ କେ. ଆର. ପୋଦାରଙ୍କ ପାରିଶ୍ରମିକ ବାବଦରେ ଏପରି କୌଣସି ସଂକଳ୍ପ ପାରିତ ହୋଇନଥିଲା । ଏହାଛଡ଼ା ଆବେଦନକାରୀ ନିଜେ ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଶ୍ରୀ ପୋଦାର ବାସ୍ତବରେ କୌଣସି ପାରିଶ୍ରମିକ ଦାବି କରିନଥିଲେ କାରଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆର୍ଥିକ ସ୍ଥିତି ସନ୍ତୋଷଜନକ ନଥିଲା ବୋଲି ଧାରଣା ରଖାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ତେଣୁ, ଶ୍ରୀ ପୋଦାର ନିଜର ପାରିଶ୍ରମିକ ବାବଦରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ସଞ୍ଚୟ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇପାରେ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ଜଡ଼ିତ ଥିବା ବିଷୟ ପରି ଯଦି ଜଣେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ସମ୍ପୃକ୍ତଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ତଦାରଖ ଓ ପରିଚାଳନାରେ ନିଜର ସମୟ ବିତାଉଛନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ପାରିଶ୍ରମିକ ଦାବି କରିବାକୁ ହକଦାର । *ଗୁଜରାଟ ଯାନ୍ତ୍ରିକ କମ୍ପାନୀ* ବନାମ *ଅହମ୍ମଦାବାଦ ବିବିଧ ଶିଳ୍ପ ଶ୍ରମିକ ସଂଘ*(1)ଏବଂ *କୋଡାନେରୀ ଶିଳ୍ପାଞ୍ଚଳ* ବନାମ *ଏହାର ଶ୍ରମଜୀବି*(2), ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖିଲେ, ଏହି ସ୍ଥିତି ବିବାଦୀୟ ହୋଇନାହିଁ ଏବଂ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି

(1)[1961] II L.L.J. 660.
(2) [1960] I L.L.J. 273.

1963
ପୋଦାର ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ସ (ପି) ଲିମିଟେଡ୍
ବନାମ
ଏହାର ଶ୍ରମଜୀବୀ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡ଼କର

ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି ଯେ ଶ୍ରୀ ପୋଦାରଙ୍କ ପାରିଶ୍ରମିକ ଉପରେ କୌଣସି ବିଯୋଗକୁ ଅନୁମତି ନଦେଇ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଭୁଲ କରିଥିଲେ ।

ଆମ ମତରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲର ଅନୁସନ୍ଧାନକୁ ନେଇ ଗମ୍ଭୀରତାର ସହ ଲଢେଇ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ଶ୍ରୀ ପୋଦାର ବାସ୍ତବରେ କୌଣସି ପାରିଶ୍ରମିକ ନେଇନାହାନ୍ତି ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଛି । ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ କେତେକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହି ସୂତ୍ରର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଆନୁମାନିକ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିକଳ୍ପିତ ଏବଂ ପ୍ରାୟ କାଳ୍ପନିକ ଆଧାରରେ ଆଗୁଆ ଦେୟ ଦାବି ଉପସ୍ଥାପନା କରି ଏହାକୁ ଅଧିକ ଆନୁମାନିକ କରିବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କୁ ଅନୁମୋଦନ ଦିଆଯାଇନାହିଁ । ଯଦି ଶ୍ରୀ ପୋଦାରଙ୍କୁ ନିୟମିତ ଭାବେ ପାରିଶ୍ରମିକ ଦିଆଯାଉଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ହିସାବ ବହିରେ ସଠିକ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା, ତେବେ ସେହି ବିଷୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଦାବି କରାଯାଇ ପାରିଥାନ୍ତା, ଏବଂ ଉକ୍ତ ଦେୟର ଯଥାର୍ଥତା ବିଷୟରେ ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ଯାଞ୍ଚ କରାଯିବା ପରେ ଏହି ଦାବିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥାନ୍ତା; କିନ୍ତୁ ଯଦି କୌଣସି କାରଣରୁ ଶ୍ରୀ ପୋଦାର କୌଣସି ପାରିଶ୍ରମିକ ଦାବି କରିନଥିଲେ, ତେବେ ସେହି ହିସାବରେ ବିଯୋଗକୁ ଆନୁମାନିକ ରୂପେ ଅନୁମତି ଦେବା ଅନ୍ୟାୟ ହେବ କାରଣ ସୂତ୍ରର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାକୁ ବେଳେବେଳେ ଆନୁମାନିକ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଏ । ଆମ ମତରେ, ଉପଲବ୍ଧ ବଳକାକୁ ହ୍ରାସ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏଭଳି ଏକ ଜିନିଷକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ଅନୁମୋଦନୀୟ ନୁହେଁ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ଶ୍ରୀ ଗୁପ୍ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିବା ପରି ଜଣାପଡୁଛି ଏବଂ ଏହା ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଶ୍ରୀ କେ. ଆର. ପୋଦାର ନିଜେ ସାକ୍ଷୀ କାଠଗଡ଼ାକୁ ଯାଇ ନିଜର ପାରିଶ୍ରମିକ ଦାବି କରିନାହାନ୍ତି । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଗୁପ୍ତାଙ୍କୁ ପଚରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପୋଦାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବାକୁ ଯାଉଥିଲେ କି ଏବଂ ସେ ନକାରାତ୍ମକ ଭାବରେ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ, ଶ୍ରୀ ପୋଦାରଙ୍କ ଆନୁମାନିକ ପାରିଶ୍ରମିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯଦି ଏହି ମାମଲାରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିବା ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ବିଯୋଗ ଦାବି କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେବାକୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଯଥାର୍ଥ ଅନୁଭବ କରିନଥାନ୍ତି, ତେବେ ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ଗମ୍ଭୀର ଅଭିଯୋଗ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ବିବାଦୀୟ ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଥଇଥାନ ପାଇଁ କୌଣସି ଦାବି କରିବାକୁ ହକଦାର ନଥିଲେ । ଏହା ଜଣାପଡ଼େ

1963
ପୋଦାର ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ସ (ପି) ଲିମିଟେଡ୍
ବନାମ
ଏହାର ଶ୍ରମଜୀବୀ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡ଼କର

ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହି ମତପୋଷଣ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ଥିଲେ ଯେ, ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀ ବ୍ୟବହୃତ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ବ୍ୟବସାୟ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, ତେଣୁ ଉକ୍ତ ଯନ୍ତ୍ରପାତିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୂତନ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ସହିତ ବଦଳାଇବା ଆଧାରରେ ସେ ଦାବି କରିବା ପାଇଁ ହକଦାର ନଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ କହିବାକୁ ଗଲେ, ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲଙ୍କ ମତ ଏହା ବୋଲି ପ୍ରତୀୟମାନ ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜଣେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ନିଜର ବ୍ୟବହୃତ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ବ୍ୟବସାୟ ପରିଚାଳନା କରୁଛନ୍ତି, ଉକ୍ତ ବ୍ୟବହୃତ ଯନ୍ତ୍ରପାତିକୁ ନୂତନ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଦ୍ୱାରା ନ ବଦଳେଇ ବ୍ୟବହୃତ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଦ୍ୱାରା ବଦଳାଯିବା ଆଧାରରେ ପୁନଃ ସ୍ଥାପନର ହିସାବ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ । ଏହି ଅଦାଲତ *ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତ ମିଲ ମାଲିକ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* ବନାମ *କୋଇମ୍ବାଟୁର ଜିଲ୍ଲା ବୟନଶିଳ୍ପ ଶ୍ରମିକ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*(1)ମାମଲାରେ ଏହି ମତକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ, ଥଇଥାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ବେଳେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଯେଉଁ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ତାହା ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ ସଠିକ୍ ଅଟେ ।

କିନ୍ତୁ, ଏହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ କରେନାହିଁ କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପୁନଃ ସ୍ଥାପନ ଆବଶ୍ୟକତା ରାଶି, 8,84,629 ଟଙ୍କାର ଆଦେଶ ଦାବିକୁ ସମର୍ଥନ କରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଶ୍ରୀ ଦିନଶଃଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣକୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା କାରଣ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଯେ ନିଜର ପୁରୁଣା ଯନ୍ତ୍ରପାତିକୁ ପୁନଃ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ନୂଆ ଯନ୍ତ୍ରପାତି କିଣିବା ଆଧାରରେ ଆବେଦନକାରୀ ପୁନଃ ସ୍ଥାପନ ଦାବି କରିବା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ; କିନ୍ତୁ ଆହୁରି ଅନେକ କାରଣ ଅଛି ଯାହା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି କାରଣଗୁଡିକ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଶ୍ରୀ ଦିନଶଃ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଭରସାଯୋଗ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ବୟାନର ସଠିକତା ଉପରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥିଲେ । ପ୍ରସଙ୍ଗ କ୍ରମେ, ଏହା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ପୁନଃ ସ୍ଥାପନ ହେବାକୁ ଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ଅଧୀନରେ ତାଙ୍କର ଅଚଳ ସାମଗ୍ରୀର ପୁନଃ ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ଅଭିନବ ଦାବି କରିଥିଲେ, ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହି ଦାବିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣର ମୂଲ୍ୟବୃଦ୍ଧି ଉପରେ ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲଙ୍କ ନିଷ୍କର୍ଷ ଆଧାରିତ ଏବଂ ନଥିରେ ଉପଲବ୍ଧ ଥିବା ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ଯାଇ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ଆବେଦନକାରୀ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଉନ୍ନତ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି,

(1)[1962] IL.L.J. 223.

1963
ପୋଦାର ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ସ (ପି) ଲିମିଟେଡ୍
ବନାମ
ଏହାର ଶ୍ରମଜୀବୀ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡ଼କର

ତେବେ ପୁନଃ ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଦାବିକୁ ଉତ୍କର୍ଷତା ଆଧାରରେ ବିଚାରକୁ ନିଆଯିବ ଏବଂ ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ନିଷ୍ପତ୍ତି କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସୃଷ୍ଟି କରିବ ନାହିଁ। ଆମ ମତରେ, ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନରେ କେବଳ ଏତିକି କରାଯାଇପାରିବ ।

ମାତ୍ର, ବିଦ୍ୱାନ ଅତିରିକ୍ତ ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲ ଯୁକ୍ତି ପରିବେଷଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ଯେ ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲଙ୍କୁ କାମଚଳା ଭିତ୍ତିରେ ପୁନଃ ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ କିଛି କୋହଳ ମନୋଭାବ ରଖିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା ଏବଂ ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ସମର୍ଥନ କରି ସେ *ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତ ମିଲ ମାଲିକ ସଂଘ*(1) ମାମଲାରେ କରାଯାଇଥିବା କେତେକ ଟିପ୍ପଣୀକୁ ଆମକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି । ସେହି ମାମଲାରେ ଏହା ଜଣାପଡେ ଯେ, ଯନ୍ତ୍ରପାତିର ମୂଳ ମୂଲ୍ୟ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ଏହାକୁ କିଣିବା ପୂର୍ବରୁ ଏହାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ମୂଲ୍ୟ ହ୍ରାସ ସମ୍ପର୍କରେ ଆବେଦନକାରୀ ମିଲଗୁଡ଼ିକ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିନଥିଲେ, ତେଣୁ, ନଥିରେ ଉପଲବ୍ଧ ଥିବା ପ୍ରମାଣ ଆଧାରରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କିଛି କାମଚଳା ଆଧାରକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା କାମଚଳା ଆଧାର ଉପରେ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇନଥିଲା; ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା କେତେକ ଟିପ୍ପଣୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ କେବଳ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯଦି ବିଦ୍ୟମାନ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିବ, ତେବେ ଏହାକୁ କେବଳ ବ୍ୟବହୃତ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଦ୍ୱାରା ପୁନଃ ସ୍ଥାପନ କରାଯିବା ଉଚିତ୍, ଏବଂ ଏହି ଅଦାଲତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଉକ୍ତ ଟିପ୍ପଣୀଗୁଡିକ ମାମଲାର ପ୍ରକୃତ ବୈଧାନିକ ସ୍ଥିତିକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରୁନାହିଁ । ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାମଲାରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା କାମଚଳା ଆଧାରକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିଛନ୍ତି କିମ୍ବା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଧାରଣା ରଖିବା ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ । କେଉଁ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଉପରେ ଉକ୍ତ କାମଚଳା ଆଧାରକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ଜଣାପଡିନାହିଁ, ଏବଂ ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ ଯଦି ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ନିଜର ପୁନଃ ସ୍ଥାପନ ଦାବିକୁ ଯଥାର୍ଥ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ ନକରନ୍ତି ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଉପସ୍ଥାପିତ ପ୍ରମାଣକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ଅଟନ୍ତି, ତେବେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିକଳ୍ପିତ ଏବଂ କାଳ୍ପନିକ କାମଚଳା ଆଧାରରେ କିଛି ପୁନଃ ସ୍ଥାପନର ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ଉଚିତ୍ ବୋଲି ପରାମର୍ଶ ଦେବା ଅଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଅଟେ । ଏପରି ଏକ ମାମଲାରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କେବଳ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଉନ୍ନତ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ

(1) [1962] I L.L.J. 223.

କରିବାର ସୁଯୋଗ ଦେଇ ତାଙ୍କର ସ୍ଥିତିକୁ ସୁରକ୍ଷିତ କରିପାରିବେ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ତାହା ହିଁ କରିଛନ୍ତି ।

ଏହାପରେ ବିଦ୍ୱାନ ଅତିରିକ୍ତ ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପତ୍ତି ଟିକସ ହ୍ରାସ ପାଇଁ ଦାବି କରିବାର ଏକ ପ୍ରୟାସ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଅଦାଲତ କ୍ରମାଗତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ, ଅଧିଲାଭ ହିସାବରେ ଆୟକର ସହିତ ସମ୍ପତ୍ତି ଟିକସ କାଟିବାକୁ ଦାବି କରିବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ହକଦାର ଅଟନ୍ତି; କିନ୍ତୁ, ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ଆଦାୟ କିମ୍ବା ଦେୟ ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ଟିକସର ପରିମାଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ତଥ୍ୟ ନାହିଁ, ଏବଂ ତେଣୁ, ଏହି ହିସାବରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କୌଣସି ରିହାତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆବେଦନଟି ବିଫଳ ହେଲା ଏବଂ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷା ରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ସୁଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତା ଲେଙ୍କା,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ